

מילים ואקורדים: ▶

Abmaj7
למה אני
G7
עדיין עם פצע
Cm
בוער מבפנים
חשוף
Abmaj7
למרות השנים
G7
אוחזת כל רגע
Cm
ידה של אמי
Bb Abmaj7
אף פעם לא נפרדתי
Bb Abmaj7
וגם לא אפרד
Abmaj7
או למה אני
Gm7/Bb
למה נשארתי
Cm
למה אני

Abmaj7
למה אני
Gm7
למה נשארתי
Cm
כמה אני דפוק
Abmaj7
למה אותי
Gm7
למה לא קל לי
Cm
לחיות שאותם לקחו
Abmaj7
אני מביט אל על
Cm Gm7/Bb
ומסתכל אל תוך שמיים כחולים
עם דם על הבגדים
Abmaj7
ואין בי שום דבר
Cm Gm7/Bb
וז רק קליפה, אני חלול מבפנים
דמעות על הפנים
Abmaj7
למה אני
Gm7/Bb
למה נשארתי
Cm
למה אני

5 שאלות שאנחנו ממליצים להציף בסלון בעקבות השיר

1. האם יש דרך להימנע מהתהייה האנושית "למה דווקא אני שרדתי?"
2. כיצד אנחנו היינו מתמודדים עם רגשות האשם העזים שלבטח ליוו את חייהם של שורדים רבים?
3. האם יש מעשים פסולים גם בסיטואציות בלתי אנושיות כמו השואה? ואם כן, האם המחילה והסליחה צריכות להיות אוטומטיות?
4. האם אנחנו יכולים לנסות לחשוב על השאלה הזו כשאלה שמלווה גם רבים ממי שהוציאו לפועל את רצח העם היהודי?
5. מה יכולות להיות ההשלכות החיוביות של רגשי האשם ושל תחושת הציווי של הנצחת והעברת הזיכרון לדורות הבאים?

כל אחד ואחת מהשורדים שיצאו מהתופת בטח שאל את עצמו "למה אני?". התהייה הטבעית והאנושית הזו עלולה לשתק ולהפיל לתהומות את השורדים או לגרום להם להרגיש חדורי מטרר ונחושים לספר את סיפורם ולהבטיח שהעולם לא יישכח לעולם.

בין אם השאלה מייסרת ובין אם היא מעוררת מוטיבציה ומניעה לפעולה – היא אינה נעצרת רק במישור הפרטי והאישי של השורדים. גם אנחנו, כבני הדורות הבאים, שואלים את עצמנו – "למה אנחנו?". מה היא הזכות שנפלה בחיקנו כשומרי הגחלת ונושאי לפיד הזיכרון ומה היא החובה שמוטלת עלינו, כעם וכבודדים, להזכיר וללמוד מהשואה והגבורה.

סלון זה מציג דיון, פתוח וכן, בפצע האישי העמוק שלעולם לא יגליד ומבקש לבחון האם לתחושת הגורל יש גם מקום פוזיטיבי ומעודד פעולה.

תהליך היצירה: ◀

"למה אני" נוצר בעקבות אחת השאלות הגדולות שנשארות עם השורדים – למה אני? למה אני ולא הם, למה נשארתי? זאת מתנה או עונש? התשובה היא השאלה עצמה. השיר הזה זועק אותה...

השרירותיות והיעדר ההיגיון, הגורל ומקומו של המזל, אלוהים והאדם בתוך המשואה של החיים. משואה בשישה מליון נעלמים, ואין פותר. וכך גם השאלות שאנחנו מתמודדים איתן גם בעידן הנוכחי, בחיינו האישיים, המקצועיים והחברתיים.

נקודת מבט נוספת בשיר מתמקדת בהיעדר הפרידה. זהו כאב וחסך שמלווה דור שלם שלא זכה להיפרד מבני משפחתו, קרוביו ואהוביו. סיפור שקורע את עור התוף של הלב, זעקה שאין לה סוף.